

значи, да признае истината въ себе си. Отъ човѣка зависи, какви ще бждатъ коренитѣ на неговото знание. Има учени хора, на които коренитѣ на тѣхното знание сж горчиви, а плодетѣ имъ сладки. Има учени, на които, коренитѣ на знанието имъ сж сладки, а плодетѣ горчиви. Най-после, има и трета категория учени, на които и коренитѣ, и плодетѣ на тѣхното знание сж сладки. За да дойде до знание, на което и коренитѣ, и плодетѣ сж сладки, човѣкъ трѣбва да дойде до нови, правилни разбираия за живота.

Мнозина казватъ: Какви сж разбираията на човѣка за живота, не е важно. Важно е човѣкъ да живѣе. — Да, но ако човѣкъ разполага съ такава наука, на която коренитѣ сж горчиви, нѣма да мине много време, и плодетѣ на неговата наука ща станатъ горчиви. Щомъ плодетѣ на човѣшката наука сж горчиви, тѣ ще вгорчатъ и живота на човѣка и ще го уморятъ. Покажете единъ човѣкъ въ свѣта, който, следъ като е ималъ нѣкакви тревоги — било на службата си, било въ семейството си, или кждето и да е, да е свършилъ живота си добре. Колкото малки и да сж тревогитѣ на човѣка, тѣ представятъ киселини, които сж въ сила да го уморятъ, да свърши живота си съ скръбъ и страдания. Не е ли по-добре човѣкъ да става сутринъ съ една свѣтла мисль въ ума си и да гледа на всичко съ радостъ. Дето върви този човѣкъ, навсѣкжде ще го придружаватъ разумни, свѣтли сжщества Ангели съ мечоветѣ си ще го пазятъ. Кой ще смѣе да посегне на него? За всѣки човѣкъ, който върва въ Бога и Го люби, казано е въ Писанието, че косъмъ нѣма да падне отъ главата му безъ волята Божия. Вѣрата, за която говоря, подразбира онази абсолютна вѣра, която носи въ себе си безсмъртие, която разполага съ истинско знание.

Съвременнитѣ хора се нуждаятъ отъ истинско знание, което освобождава човѣка, а не го ограничава. Това знание възкресява човѣка, но не го умъртвява. Знанието на сегашнитѣ хора е само срѣдство къмъ постигане на нѣщо, но то не може да го подигне. За да дойде до истинското знание, човѣкъ трѣбва да се вгълби въ себе си, да развие дарбитѣ и способноститѣ, които сж вложени въ него. Не се ли вгълбява въ себе си, да познае, какво се крие въ него, човѣкъ всѣкога ще изпада въ крайности: нѣкога ще мисли за себе си, че